

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№ 6922

гр. София, 17.09.2020 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 59 състав,
в закрито заседание на 17.09.2020 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Зорница Дойчинова

като разгледа дело номер **9098** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството по делото е образувано по жалба от Н. Д. Ч., с ЕГН [ЕГН], от [населено място], ж.к. Д.-2 срещу Заповед № РИС20-РД-48-59/08.09.2020 г. на кмета на район Искър, с която е наредено да се иземе общинско жилище, находящо се в [населено място], [жк], [жилищен адрес] от жалбоподателката и членовете на нейното семейство, които държат общинското жилище без правно основание.

С жалбата е направено искане за спиране на изпълнението на оспорената заповед. Изложени са доводи за настъпване на значителна и трудно поправима вреда. Посочено е, че изземването на жилището е насрочено за 24.09.2020 г. Посочено е, че жалбоподателката, непълнолетния ѝ син и неговия баща, не разполагат с друго жилище, в което да се настанят. Несъществуват никакви обстоятелства, които да налагат защита на особено важни обществени интереси, напротив, предварителното изпълнение на акта ще причини на жалбоподателката и нейното семейство необратими последици. Освен това, освобождаването на жилището от Ч. и семейството, в началото на учебната година, ще доведе до стрес за непълнолетния ѝ син, който е ученик в Музикалното училище „Л. П.“. Освен това заявява, че са закупили устройство, което изолира звука от свиренето на детето, както и след отпадане на епидемичната обстановка, детето е започнало да провежда своите музикални упражнения в сградата на училището.

Ответната страна, не е взела становище по искането за спиране на производството.

След като обсъди доводите на страните и приложените писмени доказателства, съдът в настоящия състав приема следното от фактическа страна:

Със Заповед № 77-Н-13/11.11.2005 г. на кмета на СО-район Искър, жалбоподателят Н. Д. Ч. и членовете на нейното семейство, състоящо се от тримата ѝ сина, в това число синът ѝ А. С. М. - непълнолетен, е настанена в общинско жилище, находящо се в

[населено място], [жк], [жилищен адрес]. Въз основа на заповедта е сключен договор за наем от 11.11.2005 г.

Със Заповед № РИС20-РД48-3/22.01.2020 г. на кмета на СО - Район „Искър“, на основание чл. 46, ал.2 ЗОС, вр. чл. 33, ал.1, т.1 и т.3 от НРУУРОЖТСО е прекратено наемното правоотношение между жалбоподателя и ответника, тъй като жалбоподателят дължи 6 вноски от договора за наем, за периода от м.09.2019 г. до м.02.2020 г., както и към Т. С. ЕАД наемателят има задължение за периода от м.06.2017 г. и м.11.2019 г. и към Софийска вода АД. Освен това, в район Искър са постъпили множество жалби от домсъвета на блока за многократно свирене на духов инструмент.

Няма данни дали заповедта е влязла в сила.

Със Заповед № РИС20-РД-48-59/08.09.2020 г. на кмета на район Искър, е наредено да се иземе общинско жилище, находящо се в [населено място], [жк], [жилищен адрес] от жалбоподателката и членовете на нейното семейство, които държат общинското жилище без правно основание. Посочено е, че наемното правоотношение е прекратено със Заповед № РИС20-РД48-3/22.01.2020 г. на кмета на СО - Район „Искър“, а наемателите не са го освободили доброволно. Принудителното изпълнение е насрочено за 24.09.2020 г. от 10,00 ч.

Заповедта е залепена на таблото за обявления в район Искър на 08.9.2020 г., тъй като адресата не е намерен на адреса.

От правна страна съдът намира следното:

Съдът намира искането за допустимо, тъй като се съдържа в жалба срещу оспорения административен акт, същата е подадена срещу подлежащ на оспорване пред съд индивидуален административен акт, от лице, което е негов адресат и е неблагоприятно засегнато от разпореденото изземване на жилището. Съдът намира, че е спазен и 14-дневният преклузивен срок за оспорване, регламентиран в чл.149, ал.1 АПК вр. чл.65, ал.1 ЗОС, предвид датата на издаване на заповедта и датата на подаване на жалбата.

Разгледано по същество, искането за спиране е основателно.

Заповедта на кмета на район "Искър" - СО е издадена на основание чл. 65, ал. 2 ЗОС. Съгласно чл.65, ал.1 и ал.2 ЗОС, общински имот, който се владее или държи без основание, не се ползва по предназначение или необходимостта от него е отпаднала, се иземва въз основа заповед на кмета на общината, съответно на кмета на района - в градовете с районно деление. В ал.4 на същата разпоредба законодателят е възприел, че защитата на обществения интерес налага изключване на суспензивния ефект на жалбата срещу заповедта по ал.1, като е предвидил, че обжалването ѝ не спира изпълнението, освен ако съдът разпореди друго.

В производство по чл. 166, ал.4 АПК е предвидена възможността съдът да спре допуснатото по силата на отделен закон предварително изпълнение, когато не се предвижда изрична забрана за съдебен контрол, по искане на оспорващия при условията на ал.2. Предметът на доказване обхваща установяването на факти, които да обосноват извод за евентуалното настъпване на значителна или трудно поправима вреда за оспорващия, като резултат от предварителното изпълнение. В случаите, когато законът допуска предварително изпълнение на административни актове от определен вид, както е в настоящия случай – арг. чл. 65, ал.4 ЗОС, той презумира наличието на една или повече от предпоставките на чл.60, ал.1 АПК.

Последната регламентира необходимостта да се осигури животът или здравето на гражданите, да се защитят особено важни държавни или обществени интереси, както и при опасност, че може да бъде осуетено или сериозно затруднено изпълнението на акта, а също и ако от закъснението на изпълнението може да последва значителна или трудно поправима вреда. Следователно, за да бъде спряно предварителното изпълнение, жалбоподателят следва да заяви и докаже липсата на предпоставките по чл.60, ал.1 АПК, както и вида и вероятността за настъпване на твърдените от него вреди от изпълнението, за да се прецени дали са значителни като основание за спирането му. Следователно, условие за спиране на предварителното изпълнение на заповедите, с които се прекратява наемно правоотношение по отношение на имот общинска собственост, е наличието на такова засягане на друг частен интерес, който е равен на посочените в цитираната разпоредба, като в тежест на жалбоподателя е докаже, че от предварителното изпълнение на акта може да последва значителна или трудно поправима вреда. В производството по чл. 166, ал. 2 от АПК съдът следва да установи единствено дали спрямо жалбоподателя са налице материалноправните предпоставки за спиране на допуснатото по силата на закона предварителното изпълнение, а именно, дали последното би могло да причини на оспорващия значителна или трудно поправима вреда.

С оспорената заповед е наредено изземването на общинско жилище, в което жалбоподателят е настанен заедно с неговото семейство, в това число непълнолетния ѝ син, който е ученик, и е наредено принудителното изпълнение на заповедта да се извърши на 24.09.2020 г., в 10,00 ч. Жалбоподателят мотивира искането за спиране с това, че нямат друго жилище, в което да се настани, не могат да си позволят да наемат друго такова, а тъй като детето е ученик и в началото на учебната, напускането на жилището ще му причини сериозен стрес. Спиране на допуснатото по силата на законова разпоредба предварително изпълнение на административния акт при условията на чл. 166, ал. 2 от АПК е допустимо само при наличието на някоя от двете предпоставки предвидени в разпоредбата - причиняване на значителна или трудно поправима вреда, като за нейното настъпване и за възможният ѝ размер оспорващия следва да представи доказателства. В този смисъл съдът приема, че искането за спиране е мотивирано по начин, по който съда може да направи извод, че от предварителното изпълнение на заповедта, за жалбоподателят ще настъпят значителни и вероятно трудно поправими вреди, касаещи психическото развитие на непълнолетното дете, син на жалбоподателя. При всяко едно положение, отстраняването на едно семейство от жилището, в което са настанени, при липса на възможност за настаняване на друго място, предпоставя настъпването на значителна и трудно поправима вреда. Освен това, доколкото основанието за прекратяване на наемното правоотношение не е наличието на собствен имот за жалбоподателя, съдът приема, че са налице предпоставките за наставяне на нуждаещ се в общинско жилище. Предвид изложеното, настоящия състав намира, че са налице предпоставките за допускане спиране на оспорената заповед, с която е наредено изземването на общинско жилище, ползвано от жалбоподателя и членовете на неговото семейство, поради това, че го държат без правно основание, както и е наредено принудителното изпълнение да се извърши на 24.09.2020 г., 10,00 ч., тъй като от предварителното изпълнение на заповедта, има вероятност за жалбоподателя да настъпят значителни и трудно поправими вреди.

Предвид изложеното, съдът

О П Р Е Д Е Л И:

СПИРА допуснатото по силата на чл. 65, ал.4 ЗОС предварително изпълнение на Заповед № РИС20-РД-48-59/08.09.2020 г. на кмета на район Искър, с която е наредено да се из земе общинско жилище, находящо се в [населено място], [жк], [жилищен адрес] от жалбоподателката и членовете на нейното семейство, които държат общинското жилище без правно основание.

ОПРЕДЕЛЕНИЕТО подлежи на обжалване с частна жалба в 7-дневен срок от съобщаването му, пред Върховния административен съд.

След изпращане на съобщенията за постановеното определение до страните, делото да се докладва да предприемане на последващи процесуални действия.

СЪДИЯ: